

Betingelser udelukkes formentlig Muligheden for Misbrug af Varevognene som Lystkøretøj, f. Eks. til Søndagskørsel, idet neppe nogen for sin Fornøjelses Skyld vil sætte sig selvanden op i en Vogn, der bærer Reklame for en eller anden Forretning.

Disse Vogne maa nødvendigvis have Lov til at komme paa Biveje, om det saa kun bliver med indskrænket Kørehastighed; ellers vil de være uden praktisk Værdi for Forretningerne. Dette er ikke alene i Ejernes, men fuldt saa meget i Befolkningens Interesse, som derved vilde faa Varerne bragte hurtigere og billigere.

Men man bør heller ikke forbyde disse Vogne at færdes paa Vejene, naar Solen ikke er over Horisonten. For mange af dem er det nødvendigt at være tidlig paa Færde om Morgenen, for Bagervogne f. Eks. allerede ved 4-Tiden, og de store Forretninger kunne navnlig ikke i den travle Vintertid være færdige med at udbringe Varer til sine Kunder til 3—4 Tiden om Eftermiddagen. Vi have derfor foreslaaet, at Varevognene faa Lov til at køre fra Kl. 4 om Morgenen til Kl. 11 om Natten. Denne Bestemmelse vil i Praksis nærmest faa Betydning for det snævraste Opland omkring de større Byer, hvor Heste og Kuske allerede i Forvejen ere fortrolige med ny Befordringsmidler, saa at man ikke kan frygte nogen Fare ved at give en saadan Tilladelse.

Ved Nyttvogne forstaa vi smaa Automobiles, som kun have eet Sæde og forholdsvis ringe Kørehastighed. Saadanne smaa Vogne bygges nu i stort Antal baade i Tyskland og Frankrig til overkommelige Priser (2,000 à 3,000 Kr. pr. Stk.), og naar man kan faa Lov til at bruge dem, vilde de uden Tvivl finde Anvendelse ude paa Landet f. Eks. af Læger, Dyrlæger, Embedsmænd o. fl.

Men skulle de være til Nytte og ikke blot til Adspredelse og Fornøjelse, maa de køre paa alle Veje og hele Døgnet. Det er dog ikke rigtigt, at en Patient paa Landet skal vente unødvendigt længe paa Lægehjælp, fordi Lægen, som har det hurtige Befordringsmiddel, ved Lovens Bestemmelser er forhindret i at bruge det. Det kan i hvert Fald ikke være i Befolkningens Interesse.

Det kan jo ganske vist indvendes, at Loven hjemler Justitsministeriet Ret til at give Dispensationer med Amdraadets Samtykke. Erfaringen har imidlertid vist, at det kan være vanskeligt at opnaa en saadan Dispensation.

Endelig have vi under Begrebet andre Motorvogne indbefattet alle andre Automobiles (Motorcykler fraregnede) end de to ovenfor specificerede Grupper. For disse Motorvogne foreslaa vi de nugældende Bestemmelser bibeholdt i Forvisning om, at de ovenfor anførte Lempelser, hvis de blive gennemførte, ville berede en rolig og jævn Overgang for Lempelser ogsaa i disse meget haarde Regler.

Kun fremhæve vi meget stærkt et enkelt Punkt, nemlig Ønskeligheden af, at den Ret, som Loven giver en Motorvognsejer til at køre til og fra sin Bopæl, selv om den ikke ligger ved en Automobilvej, ogsaa virkelig kommer ham til gode. Af denne Grund have vi foreslaaet, at Stykket i § 21: „Af Justitsministeriet o. s. v. til Færdselens Betyggelse“ flyttes op paa samme Plads, som det havde i Loven af 1903.

Saaledes bør Justitsministerens Forbudsret ifølge Sagens Natur kun gælde Kørselen med Automobiles i Almindelighed og ikke enkelte Beboeres Ret til at komme til og fra sit Hus. Vi ere ganske overbeviste om, at det højtærede Udvalg deler vore Anskuelser om denne ligesaa naturlige som selvfølgelig Sag.

Hvad angaar Ændringerne til §§ 31 og 33, ere de tilstrækkeligt motiverede i vort Forslag. Yderligere er der jo allerede under Forslaget første Behandling i Landstinget fra flere Sider taget Afstand fra dem, og selv Justitsministeren har indrømmet, at de muligvis vare affattede noget uheldigt og noget for skrappt. Vi have søgt at give de to Paragraffer en Form, hvorved de blive taalelige for dem, som skal være dem underkastede, uden at de dog derved blive ude af Stand til at opfylde deres Hensigt: At give Myndighederne Magt til haardt og strengt at straffe Automobilismens Udskejelser, som i Virkeligheden ingen beklager mere oprigtigt end selve Automobilisternes store Flertal.

Til yderligere Oplysning vedlægge vi vore Ændringsforslag en Række Bilag, nemlig: 1) En Oversættelse af det franske Automobilreglements Bestemmelser om Udførelse af Nummerpladerne og deres Anbringelse, 2) To Nummerplader — en Forplade og en Bagplade — som dem, der anvendes i Frankrig, 3) En Opgørelse over Resultaterne af en Henvendelse til Landets Jurisdiktioner og Sogneraad, 4) En Fortegnelse over de Foreninger og Lav, som have tiltraadt en anbefaling af almindelig Frihed for